DOŠLO DŇA: 23. JUN 2006
ČÍSLO: 1299 Odbor: PKO

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

6 Sž 6/2006

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a z členov senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci navrhovateľky: **Markíza-Slovakia spol. s r.o.,** Blatné, Bratislavská č. 334/18, IČO: 31 444 873, zastúpenej Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou v Bratislave, Trnavská č. 11, pracovisko Bratislavaká č.1/a, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Bratislava, Námestie SNP č. 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/258/2005 zo 17. novembra 2005, rozhodol

takto:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo 17. novembra 2005 č. RP/258/2005, **potvrdzuje.**

Navrhovateľovi sa ukladá zaplatiť súdny poplatok v sume 2000.- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada)ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods.1, písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. (ďalej len zák. č. 308/2000 Z.z.) o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov postupujúc podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z., podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a písm. a/ a § 67 ods. 3, písm. h/ zákona č. 308/2000 Z. z. uložila navrhovateľke 1. pokutu vo výške 1.000 000.- Sk za opakované porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 9. 10. 2005 o cca 20.00 hod. odvysielala program „Big Brother súboj - Verdikt", ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých detí alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny vývoj, 2/ upozornenie na porušenie zákona za to, že dňa 9. 10. 2005 o cca 20.00 hod. odvysielala program „Big Brother súboj - Verdikt", pri ktorého zaradení do vysielania nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť pre maloletých (§ 20 ods. 4 č. 308/2000 Z. z.) a 3. pokutu vo výške 200.000,- Sk za opakované porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 9. 10. 2005 o cca 20.00 hod. odvysielala program „Big Brother súboj -Verdikt", pri ktorom neuplatnila Jednotný systém označovania (ďalej

len JSO),v súlade s podmienkami určenými Radou podľa § 20 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z. z.

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila okrem iného zhora uvedenými zákonnými ustanoveniami, popisom programu „Big Brother súboj - Verdikt", a konštatovaním, že navrhovateľka zaradením daného programu do vysielania pred 22. hodinou a označením ho ako programu nevhodného pre maloletých do 12 rokov jednak nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť pri zaraďovaní programu do vysielania a taktiež nesprávne uplatnila Jednotný systém označovania. Vychádzala z názoru, že predmetný program spadá do kategórie programov „reality show" a že je nesprávne si myslieť, že zobrazovanie sexuálneho správania ako formy zábavy je niečo normálne, čo patrí na obrazovku pred 22.00 hodinu. Pokiaľ ide o výšku pokuty, poukázala na to, že navrhovateľka bola od účinnosti zákona č. 308/2000 Z.z. sankcionovaná za porušenie ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v minulosti, viackrát jej bolo uložené upozornenie na porušenie zákona, ako aj pokuty 50.000,- Sk a 40.000,- Sk. Taktiež dôvodila objektívnou zodpovednosťou navrhovateľky za správny delikt.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti o uložení oboch pokút podala navrhovateľka včas odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie. S poukazom na ustanovenia § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. namietala, že v programe sa neobjavili žiadne nevhodné zábery na ľudské telo, s ktorými sa v súčasnej dobe maloletý divák nestretáva v bežnom živote, či už na televíznej obrazovke alebo prostredníctvom médií. Mala za to, že posudzovaný program nemohol vzhľadom na všetky okolnosti ohroziť psychický, fyzický alebo morálny vývin maloletých ani narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, a preto nič nebránilo v tom, aby bol príspevok vysielaný o cca 20.00 hodine. Preto podľa navrhovateľky, ak Rada dospela k inému záveru, posúdila vec právne nesprávne, pričom z vykonaného dokazovania dospela aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Taktiež vytýkal Rade, že výška pokuty nie je žiadnym spôsobom zdôvodnená, a preto je rozhodnutie Rady v tejto časti aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

S poukazom na ustanovenia § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z. a Čl. VIII JSO namietala, že uvedený program mohol byť vysielaný o cca 20.00 hodine, nakoľko celý program bol v duchu platných pravidiel JSO a nemohol ohroziť psychický, fyzický alebo morálny vývin maloletých ani narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, a preto vysielateľ nevidí dôvod iného vekového označenia ako nevhodného pre maloletých do 12 rokov. Preto podľa navrhovateľky aj v tejto časti posúdila vec právne nesprávne.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení navrhovala rozhodnutie Rady potvrdiť s poukazom na príslušné právne predpisy a riadne zistený skutkový stav veci. Zotrvala na dôvodoch svojho rozhodnutiam nesúhlasiac s tvrdeniami navrhovateľky uvedenými v odvolaní, majúc za to, že scény v programe „Big Brother súboj - Verdikt", vysielanom dňa 9. 10. 2005 o cca 20.00 hod. zobrazujúce súťažiacich v intímnych polohách vo vírivke, v posteli a pri zmyselnom tancovaní sú určené výlučne dospelým a ich prezentácia maloletým môže vyvolať následky uvedené v ustanovení § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z. z.. Z tohto pohľadu odporkyňa posúdila predmetné scény ako sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy

určená výhradne dospelým, navyše vyskytujúce sa v kontexte, keď sa zobrazujú vzťahy, kde je dominantným vyhľadávanie pobavenia. Poukázala na to, že maloletí často nie sú schopní pochopiť obsah niektorých scén, v tomto prípade najmä prezentáciu sexuálneho správania súťažiacich, v ktorých badať exibionistické prvky, a práve toto nepochopenie samotnej podstaty je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo, že maloletí si osvoja určitý model správania bez toho, že by porozumeli a vnímali nevhodnosť tohto ich následného osvojeného konania. S poukazom na čl. VII JSO odporkyňa odmietla argument navrhovateľky, že predmetný program mohol byť odvysielaný v čase cca o 20.00 hod. bez toho, aby mohol ohroziť psychický, fyzický alebo morálny vývin maloletých ani narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. K námietke navrhovateľky ohľadom neodôvodnenia výšky pokuty uviedla, že zohľadnila všetky relevantné skutočnosti podľa ustanovenia § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z., ako aj predošlé porušenia predmetných ustanovení navrhovateľkou, na základe ktorých určila výšku pokuty, pričom pri jej určovaní nevybočila z rámca stanoveného ustanovením § 67 ods. 3, písm. h/ a § 67 ods. 3, písm. d/ zák. č. 308/2000 Z. z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2, písm. a/ OSP a § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní, prejednal vec na ústnom pojednávaní (§ 250l ods. 2 a § 250g ods. 1 OSP), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľ v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprel odvysielanie programu „Big Brother súboj – Verdikt" ani jeho obsah a znenie. Takto potom podľa obsahu odvolania bolo úlohou súdu posúdiť, či Rada nepochybila, keď v napadnutom rozhodnutí prijala záver o porušení ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z.z. s odkazom na článok VII. Jednotného systému označovania, v zmysle ktorých programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6.00 h do 22.00 h., pričom pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých a na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska dôvodov uvedených v odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z preukázaného skutkového stavu veci, citovaných zákonných ustanovení a článku VII JSO zastáva názor, že námietky navrhovateľky neobstoja. Záver Rady v napadnutom rozhodnutí je vyargumentovaný v súlade so zákonom úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a pre ich kompletnosť a priliehavosť, ako boli uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ne súd i poukazuje. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil najmä so záverom Rady, že opakované odvysielanie scén naznačujúcich sexuálne správanie a to bez príslušného označenia bolo spôsobilé ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny

stav, lebo odvysielaná prezentácia u maloletých vyvoláva nebezpečenstvo jednak pochopenia takejto formy správania, ako niečoho normálneho a taktiež aj následného napodobňovania a že je nevyhnutné si uvedomiť, že pre maloletých sa môžu jednotliví účastníci reality show stať akýmsi vzorom, a preto maloletí musia byť chránení pred možnosťou stretu s takýmto správaním, ktoré je za hranicou akceptovateľnou spoločnosťou. Možno súhlasiť i so stanoviskom odporkyne uvedenom v napadnutom rozhodnutí, že maloletí sú najnáchylnejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masových médií.

Súd si neosvojil argumentáciu navrhovateľky majúc za to, že príspevok svojím obsahom bol nielen nevhodný pre maloleté deti, ale bol aj spôsobilý maloletých prinajmenšom znepokojiť a narušiť ich emocionálny stav.

Súd neakceptoval ani námietku navrhovateľky týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia výšky uloženej pokuty, nakoľko, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odporkyňa pri stanovení výšky pokuty zdôraznila predchádzajúce porušenia zákona navrhovateľkou podľa konkrétnych prechádzajúcich rozhodnutí , pričom ustálenie výšky pokuty v rámci zákonom určeného rozpätia, či sadzby je zásadne otázkou správneho uváženia a súd podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1, písm. e/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2 a § 250k ods. I OSP, v zmysle ktorého možno náhradu trov konania priznať len navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň z časti úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný /§ 246c veta tretia OSP/.

V Bratislave dňa 30. mája 2006

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: